

Π' εἰ Τοῦ

Ρόδινα κύματα ὑφαίνουν σκιὰς πού πιάνουν τὸ
μάτι
ἕνας ἐλαφρὸς ἄνεμος φέρνει ὡς ἐδῶ τὴν εὐ-
ωδιά.

Χαίγγη—σι

Πιάνουν τὴ θέση τους δίπλα στὸ ἀνατολικὸ
περιπτερο,
μπροστὰ ἀπ' τὴ σκάλα χαιρετοῦν τὴν ψηλὴ
ἐξέδρα.

Λιὸν Γιού—χοι

Ἀνοιχτόχρωμα, βαθύχρωμα, καθένα τέλειο
σχῆμα
τὰ μπουμπουκία μυστικά παρακινεῦνται ν' ἀ-
νοξίζουν.

Π' εἰ Τοῦ

Θρηνοῦνε τὰ πέταλα πού πέφτουν καὶ σκεπά-
ζουν τὸ χῶμα,
δίπλα στὸν ὄχθο κλαίνει τὰ κουπιά τοῦ γυρι-
σμοῦ.

Χαίγγη—σι

Ἡ εὐωδιά εἶναι βαρειά, ὑγρὴ ἀπ' τὴ δροχὴ
καὶ τὴ δροσιά
τὸ λαμπρὸ ὄραμα στέκεται πέρα ἀπ' τὴ σκόνη
τοῦ κόσμου.

Πὸ Τσοῦ—γι

Τὰ πρόσωπά τους εἶναι λαμπρά σὰν θαμμέ-
να,
καθαροκοιμένα σὰν ἀπὸ ἔξυπνης νοικοκυρᾶς
ψαλίδι.

Τόανγγ Τσι

Τι νὰ κάνω; Τὰ λουλούδια δὲ μ' ἀφήνουν ἄλ-
λα σχέδια
ἔχω μόνο αὐτὲς τίς λίγες τελευταῖες κοῦπες
κρασί
Κινέζοι

Παραπέμποντας καὶ στὶς προηγούμενες
Μελέτες γλώσσας καὶ ποίησης καὶ στὶς Μνη-
μες, ἡ «Υδρία» σημειώνει ἐνδεικτικὰ φράσεις
πού πρέπει νὰ μελετήσουμε καὶ νὰ δοῦμε
τὰ συμπεράσματά μας ἢ νὰ δώσουμε τίς ἐξηγή-
σεις μας. Ὅπως δὴ ποτε, ἡ στάση μας πρέπει
νὰ εἶναι αὐθόρμητη, ὅσο οἱ φράσεις τότε
πραγματικά θὰ μελετᾶμε — καὶ μὲ τρόπο δι-
κό μας.

Κούφια ἢ ὦρα πού τ' ἀκούει!

Τὸν ἔκανα χρυσὸ νά...

Μὲ σκότισες!...

Δὲ θὰ σοῦ δώσω τὸ χέρι τί θὰ κάνω.

Δ

Μὲ τὴ μελέτη αὐτὴ πρέπει νὰ συνδυαστοῦν
τὰ παρακάτω κείμενα τῆς ΤΑΡΙΑΣ, κατὰ τὴ
σειρὰ τῶν τευχῶν: ΤΑΡΙΑ 1, σελ. 2,3,5, (Ἰ-
ουστοπέλης), 6 (Ὁμηρος, 4), 10 (Νάβαχος)
—ΤΑΡΙΑ 2, σελ. 5,15 (Πυγμαῖοι), 18
(Σιαπῶ, 12, 14) — ΤΑΡΙΑ 3 σελ. 2—5, 8
(δημοτικά 1,2,5,11,12,14), 11— ΤΑΡΙΑ 4 σελ.
1 (μελέτη ποίησης), 7,8—10 (δημοτικά 1,2,
3,4,8,11,15,21,24), 11—13 — ΤΑΡΙΑ 5 σελ. 2
(μελέτη ποίησης) 21 (Ὁμηρος, 8 - δημοτικά
3,5,6) — ΤΑΡΙΑ 6, σελ. 2 - 4,14,20 - 1 (δη-
μοτικά) — ΤΑΡΙΑ 8 - 9, σελ. 19 (Ὁμηροί)
Ἰωνοί, στ. 64 - 87), 41 - 3 (Παιδικὰ λαϊκά
τραγοῦδια, Ἡ πρώτη ποίηση) — ΤΑΡΙΑ 10 -
11 - 12, σελ. 2 - 19,19 (Ἡ πρώτη ποίηση) —
ΤΑΡΙΑ 13, σελ. (Ὁμηροί Ἰωνοί, στ. 182 -
205, 514 - 9).

Μιά τέτοια μελέτη θὰ πρέπει, δέβαια, νὰ
περιλάβει βασικά θέματα τῆς ποίησης καὶ ν'
ἀπλωθεῖ μέχρι νὰ φτάσει ὡς τὴν ἔσχατη ἀνά-
λυση τῶν ἀρχικῶν μορφῶν. Τέτοια θέματα
εἶναι ὁπωσδήποτε ἡ ἐπανάληψη, τὰ γυρίσμα-
τα, τὸ χορικὸ τραγοῦδι, ἡ ὁμοιοκαταληξία, τὸ
δράμα κ. οἱ μορφές του, ἡ σχέση προσωπι-
κοῦ ποιητῆ μὲ τὸ λαὸ καὶ τὸν ἄνθρωπο, ἡ κοι-
νωνία αἰσθημάτων καὶ πνεύματος, ἡ κοινωνι-
κὴ ζωὴ καὶ δράση κ.λ.κ. — χωρὶς ὅμως οὔτε
στιγμὴ νὰ χαθεῖ ἡ ἐπιστὴ μὲ τὴν ἀρχή: καί,
ὡς ποῦμε, σὰν τὴ στάση καὶ βίωση τοῦ ἐκκλη-
σιασματοῦ, πὺ ἀνάμεσά του

γλυκόφωνα κοιτώντας τίς ζωγραφι-
σμένες εἰκόνας ψάλλουνε οἱ ψαλτάδες

ἢ τῆς κοινότητος πού περιμένει νὰ γίνῃ τὸ
τραγοῦδι, γιατί ἐδὲν τὸ ταῖριαξαν ἀκόμη οἱ
κοπέλλες. Ἔτσι, ὅσοι «ταῖριαζουν» τραγοῦδια,
πρέπει νὰ τὰ θυμοῦνται ὅλ' αὐτά.

Μ Ν Η Μ Η

Θὰ τὸ φᾶς τὸ κεφάλι σου.

Μοῦ ἔγαλες τὴν ψυχὴ ἀνάποδα!

Τι ὦρα λές; Δὲν πᾶς καλά.

Ἔτρεχα μὲ ἑκατό... ἔκοφα... σταμάτησα...

Δὲν πῆρα μυρουδιά πότε ἤρθες.

Ὁ ἥλιος εἶναι ἕνα καλάμι.

Σύπνῃρα ἀχάραγο.

Ἐνθουσιάζομαι (ἀρχαῖο). Ἐχει τὸ διδο-
λο μέσα του.

Βαροῖμοιρος.

★

Μπαμπά, πεθαίνουν στὴν Πάτρα;